

คำนำ

ท้องฟ้า ณ ขณะที่กำลังจะพลบค่ำนี้มีสีส้มกระจายเต็มทั่ว
ท้องฟ้า ดวงอาทิตย์สีส้มเข้มนดวงกลมโต อยู่ในระดับสายตา
ของพ่อ มันกำลังค่อยๆ หายลับไปพร้อมๆ กับความมืดที่
ค่อยๆ ปกคลุมไปทั่ว พ่อจอดรถและพักกินกาแฟข้างทาง
ในใจคิดถึงลูกที่กว่า 30 วันแล้ว พ่อยังไม่ได้กลับบ้าน

ภารกิจของพ่อจบลงเมื่อตอนบ่ายสามโมง มันเป็นภารกิจที่พ่อ
เองยังคงต้องดูแลคนที่ชื่อว่า บัญชา ต่อไปอีก ซึ่งพ่อเชื่อแน่ว่า
วันหนึ่งบัญชาจะกลับมาเป็นปกติ

หนทางทอดยาวอยู่ต่อหน้า ท้องถนนในยามนี้เปลี่ยนร่างไร้รถ
ราวิ่งกันขวักไขว่ สองข้างทางเป็นเรือกสวนไร่นา พ่อมอง
ท้องถนนด้วยหัวใจที่ปล่อยวาง สูดลมหายใจเข้าปอดลึกๆ
แล้วค่อยๆ บรรจงผ่อนมันออก

นานมากแล้วลูกที่พ่อเดินหลงออกนอกเส้นทาง โดยที่พ่อไม่รู้
ตัวซะด้วยซ้ำ ว่าพ่อเดินหลงทาง หลงออกไปสู่หุบเหวแห่ง
หายนะ ลูกคงแปลกใจว่า ทำไมพ่อจึงพูดเช่นนี้ ขอลูกไม่ต้อง
แปลกใจหรือท หนทางที่พ่อเดินในอดีตนั้นไม่ใช่หนทางอัน
ประเสริฐ ที่จะทำให้ชีวิตของพ่อประสบความสำเร็จได้อย่าง
กะที่พ่อตั้งใจ พ่อเดินไปในเส้นทางพร้อมกับความมั่นใจในตัว
เองสุดชีวิต มีสมองคลอदความคิดต่อวิธีการเดินและการแก้
ปัญหาตลอดเส้นทาง ว่าหากพ่อจะรวยให้ได้ พ่อจะต้อง
ประพฤติปฏิบัติตัวเช่นไร รูปแบบที่สมองบงการให้พ่อต้องเป็น
ไม่ว่าจะแสดงออกด้วยอาการของนักธุรกิจที่เรียบเรียงคำพูด
ได้ดี พูดจา มีเหตุมีผล หว่านล้อมผู้คนเก่ง วิพากษ์วิจารณ์สิ่ง
ต่างๆ ได้ อย่างยากที่จะหาตัวจับได้ เข้าร่วมกิจกรรมสังคม
ต่างๆ ที่ใจตัวเองไม่ปรารถนาที่จะเข้าร่วม แต่ด้วยความกังวล
ต่อภาพลักษณ์ กลัวสังคมจะประณาม ว่าพ่อขาดไร้ซึ่งมนุษย
สัมพันธ์ พาลส่งผลทำลายสายสัมพันธ์ (Connection) ทำ
ให้ผลประโยชน์ที่พ่อจะได้รับทั้งในปัจจุบันและอนาคตพังทลาย
ลง ลูกสังเกตเห็นอะไรหรือเปล่า ถ้าลูกสังเกตดีๆ ลูกจะเห็น
ความจริงว่า ทางที่พ่อเคยเดินและใครๆ ก็เดิน เป็นทางที่มุ่ง
หวังผลประโยชน์เข้าตนเอง มีความโลภเป็นที่ตั้ง ไม่มีความเป็น

ตัวของตัวเอง ไม่ได้พึ่งพาตัวเอง มุ่งแต่จะพึ่งพาผู้อื่นอยู่
ตลอดเวลา อาการแบบนี้ล่ะลูกที่มันทำให้คนหายนะ มีแต่ความ
วิตกกังวล สับสน และทุกข์ใจตลอดเวลา แล้วอย่างนี้ความ
สำเร็จจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

พ่อเดินบนเส้นทางนี้จนพ่อล้มละลาย มีชีวิตไม่ต่างอะไรจาก
หมาตัวหนึ่ง ซึ่งลูกก็เห็นอยู่ในอดีต และวันหนึ่งพ่อก็รู้สึกขึ้น
มาได้ในใจ ว่าหายนะที่เกิดขึ้นกับพ่อเป็นเพราะพ่อทำตัวพ่อเอง
พ่อไม่มีความจริงใจกับผู้คน พ่อไม่มีจิตที่เป็นสมาธิ ที่จะเห็น
ความจริงของชีวิตและสรรพสิ่ง ว่าทุกอย่างล้วนอนิจจัง
ไม่เที่ยง เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา และหาตัวมีตนไม่ แต่
เพียงพ่อเข้าใจตัวเอง ด้วยการเลือกเดินไปในเส้นทางที่มีจุด
เริ่มต้นที่ตัวพ่อ และมุ่งเดินเข้าสู่ภายในใจของตน แต่นั่นจริงๆ
พ่อก็พบจุดหมายปลายทาง จุดหมายที่มีความเข้าใจตัวเอง
เป็นเสมือนบุมกัทรพีที่พาให้พ่อประสบความสำเร็จต่อทุกเรื่อง
ในชีวิตได้

พ่อขอให้ลูกระลึกไว้เสมอ ว่าทางเดินที่มีจุดหมายปลายทางที่
เริ่มต้นจากตนเองและจบลงที่ตนเองเรียกว่า หนทางอัน

ประเสริฐ เป็นหนทางที่เมื่อคนเข้าใจตนเองได้ ก็จะเข้าใจ
สรรพสิ่ง ลุกจะพบเคล็ดลับ พบความลับ พบความจริง ต่อวิธี
สร้างความสำเร็จทั้งทางวัตถุเงินทอง และความสำเร็จต่อวิธี
การใช้ชีวิต เหตุการณ์อย่างไม่อยากได้เงิน แต่เงินก็มาอย่าง
ไม่ขาดสาย อาการในใจที่เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่า พอคือรวย การ
ทำหน้าที่ของชีวิตที่ไม่ใช่การบ้าหาเงิน ที่ทำให้เวลา 24 ชั่วโมง
ในชีวิตของลูกผ่านไปอย่างมีความสุขสงบทุกวินาที อาการที่
ไม่ปรากฏความขัดแย้ง ความสับสนต่อเรื่องราวใดๆ ทำให้
ปัญหาในชีวิตจบสิ้นลง และอาการที่ปรากฏเสรีภาพในชีวิต
และเกิดความเป็นตัวของตัวเองอย่างสูงสุด อาการที่พ่อว่านี้
จะเกิดขึ้นกับลูกอย่างน่าอัศจรรย์ใจ

หนทางอันประเสริฐเป็นเรื่องที่มีความลึกซึ้งอยู่มากนะลูก ถ้า
ลูกพยายามมองให้เห็นเส้นทางโดยใช้สมองของลูกคิดคำนวณ
หาเหตุผลว่า ทางที่ลูกจะเดินใช้หนทางอันประเสริฐหรือไม่
ลูกจะไม่มีทางได้คำตอบ คำตอบต่อหนทางอันประเสริฐจะ
ปรากฏขึ้นในใจของลูก ณ ขณะที่ลูกปล่อยวางทางความคิด
ละอาการยึดมั่นถือมั่นทั้งหมดที่มีในใจลูก เลิกถือดี อดทน

กะนงตน เลิกที่จะมีตัวของลูกเป็นเจ้าของความคิด หยุดการใช้เหตุผล และหันมาใช้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจากการที่จิตทำงานคู่กับสมอง บนภาวะเช่นนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถจะเห็นหนทางอันประเสริฐได้ มันเป็นการเห็นที่ไม่ได้ใช้ตามอง หรือที่คำพระท่านว่า มีดวงตาเห็นธรรมนั้นแหละลูก

ขอลูกจงจำคำของพ่อเอาไว้ให้ดี ๆ ว่าลูก ต้องหมั่นทบทวนการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะทำการงานอาชีพใด ปฏิสัมพันธ์กับใคร ขอให้ลูกระลึกทุกกลมหายใจเข้าออกว่า ลูกได้กระทำสิ่งนั้นๆ บนเส้นทางสู่ความสำเร็จ หรือบนหนทางอันประเสริฐแล้วหรือยัง

การระลึกในทำนองตั้งคำถามอย่างที่พ่อเตือนลูก จะทำให้ลูกง่วนอยู่กับการพัฒนาตนเอง ลูกจะได้ชื่อว่าเป็นผู้มีสติปัญญาดี และปาฏิหาริย์จะเกิดขึ้นกับลูกได้ และไม่เพียงแต่จะเกิดขึ้นได้เท่านั้น มันยังเกิดขึ้นแบบดีๆ อีกด้วย

อย่าลืมเอาหนังสือเล่มนี้ติดตัวไปไหนมาไหนด้วย วุ่นวายและสับสนกับชีวิตคราใด ทำกิจการงานแล้วไม่ประสบความสำเร็จ

ขอให้ลูกเปิดอ่านบันทึกของพ่อเล่มนี้ รับรองว่าลูกจะมีคำตอบ
และคำตอบที่ลูกได้จะเป็นความจริง มันจะไม่เปลี่ยนแปลงไป
ตามกาลเวลา แม้พ่อจะตายไปนานขนาดไหนแล้วก็ตาม

ชาย กิตติคุณากรณ์

www.fpmcource.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com